

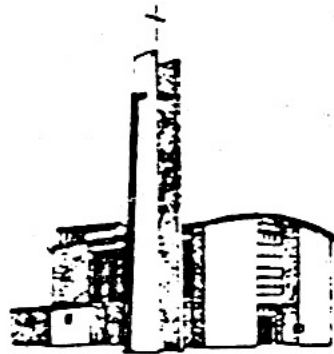
Première

Eerste bundeling
van eerdere
teksten en
gebeden

vooraf aan
boeken brochures
en het hele
website-oeuvre

alleen eerder
de twee boeken
'de blinde hoek' en
'de verloren vader'

uit de periode van
onze Bewegingskerk
in de jaren '80
deze bundel.

God,

Gij die komende zijt -

waar mensen huizen van gastvrijheid openen,
staat Gij aan de deur -
waar mensen zich aaneenrijen in solidariteit,
zijt Gij de band die verbindt -
waar mensen hun schouders zetten onder het herstel
van het milieu,
tilt Gij de wereld op.

Want overal waar mensenwegen kruisen,
mensen op weg zijn naar elkaar,
komt Gij hen tegemoet.

God,

zie ons die komende zijn -

waar onze handen zacht worden om te strelen
en warm om te delen,
raken wij uw lichaam aan -
waar onze voeten vaste schreden zetten naar vrede,
treden wij binnen in uw komst -
waar onze ogen oplichten in ogen van mensen,
worden wij licht in uw licht.

Want ons gaan naar mensen
is ons komen tot U.

Met U gaan mensen hand in hand.

Wees hier aanwezig, God in ons midden,
Gij die de ziel zijt van ons bidden.
Gij zijt de vlam in ons bestaan.
Wek onze liefde, vuur ons aan...

Een pasgeboren kind
bloeit nog na
aan de paradijsboom
van zijn stamgenoten,
kleine loot
waarin familie-lief en -leed
naar buiten barst.

Een pasgeboren kind
bloost nog na
van liefdesgemeenschap :
stortregen in het meer,
overstromende vruchtbaarheid,
levensregen die zichzelf
te buiten en te boven ging.

Een pasgeboren kind
beweegt nog na
zoals het zijn gang ging
in de schoot van zijn moeder,
met handen en voeten
zwemmend en zwaaiend
in de lucht.

Een pasgeboren kind
gloeit nog na
van hemelvuur,
uitwaaiierende vonken
aangewakkerd ademend licht.
God begeerde mens te worden
en werd dit kind.

een wereld in barensnood
aardverschuivingen
cultuurverschuivingen
in de geesten in de kerken
worden oude vormen weggeleefd
en moet een dood geloof wijken
voor God die is gebleven
op weg naar de stal
om nieuw te worden geboren
in harten en handen
en huizen vol hartstocht
in de schoot van de nieuwe aarde

het is mid-winter
gesloten luchten ijzige kou
een wereld-winterslaap
geen groei en bloei
maar mensen schuilen samen
warmte zoekend bij elkaar

ginds achter de sneeuwgrens
zwelt het nieuwe leven
na donkere dagen
een rijzende zon
een nieuwe wereld in wording
de nieuwe mens treedt aan

rassen en kleuren vloeien samen
aarde en ruimte arbeid en loon
als dagelijks voedsel gedeeld
mensen die spelende omgaan
met elkaars lichaam en ziel
niet om te bezitten maar

om leven te geven en ontvangen
lachende mensen zingende mensen
die groeten en binnenlopen achterom
een wereld van mogen en kunnen
waar God wandelt in de tuin
in de koelte van de middag

nog is de wereld in weeën
nieuw leven wordt in pijn gebaard
een nieuwe lente gaat ontwaken
de aarde wordt het paradijs
waarin God wordt geboren....
zal het gebeuren vannacht?

Tranen van vreugde, tranen van pijn
zijn als druppels menselijke emotie,
altijd wanneer een kind ter wereld komt.

Het draagt in zich een diep geheim.
Het ligt in de straling van een nieuw licht
en is nog doorzichtig van eeuwigheid.

Maar hoe hard is voor talloze baby's
het bed van de aarde :
geboren in krotten en barakken,

ondervoed, kansloos, troosteloos.
Kleine kreetjes van ontzetting,
dat het zó koud op de wereld is.

En toch klinkt er bij iedere geboorte
een lied van licht in de kosmos :
gezongen door hemelgeesten,

temidden van hemellichamen.
En burens komen met cadeautjes,
oud en wijs put nieuwe hoop.

Maar hoeveel ouders haasten zich
met hun kind over de grens
naar een veiliger buurland,

zonder bezit en zonder toekomst,
zonder papieren maar met een
onverwoestbare wil om te leven!

Het kind, dat als het leven
van de wereld werd geboren,
moest ijlings vluchten voor de dood.

Maar alle buurjongetjes beneden de twee
werden doodgestoken. De klaagzang van
ontroostbare ouders vulde het dal.

Jezus alleen in de tempel
temidden van hen
die geloofden met het hoofd.
Drie dagen het hart op de tong.
Maar zijn ouders dodelijk ongerust
als was hij drie dagen dood..
Woorden van tegenspraak :
je weet toch dat ik een andere vader heb
en dat ik thuis moest zijn.

Drie dagen tussen dood en verrijzenis.
Zijn leven een teken van tegenspraak.
Zijn sterven een teken van tegenspraak.
Zijn woorden konden worden tegengesproken
maar zijn daden spraken een eigen taal.
Woorden van tegenspraak
tot het einde toe :
mijn God, mijn God,
waarom heet Gíj mij verlaten?

Tot de dood toe
vastgespijkerd worden
op het laatste oordeel :
je bent een misdadiger,
een volksmisleider,
een homeopaat,
een bezetene,
een godslasteraar
door je te noemen zoon van God.

Mensen kruisigen elkaar
en spijkeren elkaar vast
op vooroordelen :
je bent een marxist,
een anarchist,
een homo,
een ketter,
een naieveling
door je te noemen kind van God.

Christus wordt
opnieuw gekruisigd
telkens wanneer iemands lot
wordt beklonken.
Maar na de verrijzenis
in een nieuwe tijd
mogen mensen eigen wegen gaan
en eigen woorden spraken.
Eens zal er vrede zijn.

Lente

Geboorte
van rups
tot vlinder.

Kiem
van zaad
tot boom.

Broed
van cel
tot vogel.

Sprong
van ei
tot kind.

Leven

Zichtbaarwording
van wat onzichtbaar
was.

Terugverwijzing
van wat heenwijzing
was.

Signaal
van woord
vooraf aan taal.

Symbool
van eeuwig
leven stromen.

Pascha

Doortocht
van slavernij
naar vrijheid.

Tocht
van woestijn
naar beloofd land.

Verrijzenis
van dood
naar leven.

Reis
van aarde
naar hemel.

Pasen

Jezus
beeld
van God.

Christus
voorbeeld
van mens.

Lichaam
openbaring
van ziel.

Ziel
oorsprong
van God.

Over de hele wereld
dekken vrouwen de tafel
en maken de maaltijd klaar.
De betekenis van maaltijd vieren
is voor haar een oergegeven,
zo oud als de wereld.

Alleen in de kerk,
waar tafelgemeenschap
levensgemeenschap werd,
is het uitsluitend
aan de man gegeven
om daarmee om te gaan.

De vrouw mag nog wel
de tafel afruimen
en de vaten wassen,
maar van haar geestelijke
rijkdom geven -
daarvoor zou zij onrein zijn...

Voor Jezus is onrein
alwie zonder liefde is :
onder koude handen
verkleumt hij,
onder harde ogen
krimpt hij ineen.

Maar als een
golvend korenveld
en een wijngaard als een
berg van purper is hij,
waar mensen in liefde
hem eten en drinken.

Er kan een tijd gaan komen
dat mensen niet meer spreken
van een onzichtbare God
of een God die
soms even iets
van zichzelf laat zien.
Dan zeggen zij tegen elkaar :
zie God eens zichtbaar zijn.

Zo samengevlochten
rond een derde rode draad
als vlechten van leven
omarmen zij elkaar eindeloos
zonder te weten welke hand
hen in elkaar verstrengeld heeft.
Kijk, daar loopt hij
met z'n tweeën, wordt gezegd.

Maar in een huis
met gesloten luiken
gaan mensen zacht naar binnen.
'Dag God, ben je ziek'
vragen zij dan.
'We hebben druiven
voor je meegebracht'.
En zij kussen zijn voorhoofd.

Neergezeten bij een oude vrouw
met haar kleine gebeden
stille treden op de ladder
naar de hemel iedere dag -
zij blijft als een kind
aan moeders borst
en legt haar handen
op zijn schoot te rusten.

Zij zien hem in een wei
vol pinksterbloemen -
hoe vlinders struiken kussen
wolken wuivende zegen zijn.
Zingend staan zij middenin
Gods alom lieve leven.
Zo was het in het begin.
Zo zal het einde worden.

Hoog boven het koren
als uit de hemel neergedaald
cirkelt de leeuwerik.
Lieve vogel, kind van mij,
klinkt het over de velden
als Godin haar vreugde
uitzingt : jij zingt mijn lied -
ik zing mijn hoogste lied.

Als onze ogen
wijd open zouden gaan,
zouden wij juichend
gewaarworden, dat wij
arm in arm kunnen gaan
met God en kunnen blozen
om de glimlach van Godin.
Slechts 'n dimensie verder...

Plotseling klaarwakker
door schoonheid gewekt,
met wolken illusies meedrijvend
naar het beloofde land,
met dichters en dromers
wandelend langs het oeverloze
strand waar golven leven
wegdromend in volle zee...

Hoop die van mensen
kinderen, zwervers en profeten
maakt, die van bloemen dieren
en van dieren mensen maakt.
Droom wordt werkelijkheid :
bomen zingen, bloemen lachen,
heel de aarde mensgeworden
en de mens wordt God...

Het lichaam van God is de aarde,
de hemel ziel en lichaam tegelijk.
In lichamen van geloof
en harten als huizen van liefde
zal de hoop herleven.
Onder bomen zingende vogels
die wuiven in Gods adem.
God, droom in mij uw dromen...

God jij bent
ieder ogenblik nieuw
zaaier van leven
iedere dag opnieuw
verwekker van mensen
keer op keer
zanger van zinnelied
mateloos steeds weer.
Man van arbeid
zondagskind.

God jij vertoeft
onder ons
woont in ons hart
viert bestaan in mensen.
Jij leeft
in arbeid en rust
beweegt
in storm en stilte.
Jij bent het levende vuur
in de lieve lust van mensen.

God stort je levensgeest
over ons uit
om je schepping te herscheppen
de wonden van deze tijd te helen.
Voer ons binnen in de rust
van de zevende dag
waarop jij rustte
om te schouwen
in het hart van het leven
en jou te zien.

Pinksteren feest van de Geest -
Pasen feest van het lichaam.
Gedachtenis en viering
van de eind-betekenis
opstanding in heerlijkheid.

Leven als een prille morgen
stilte voor het eerst gerucht
vol herinnering aan gisteren
uit de aarde gebarsten dood
in een waaier van verrezen licht.

Wonend in onszelf, ervarend
en tastend ons eigen lichaam
en het lichaam van een ander
als het zichtbaar geworden
mysterie dat wij zijn.

En een dimensie verder -
waar dagen zijn als bloemen
op het kleed van de eeuwigheid -
Gods lichaam aanraakbaar
in golven eigen zinnelijkheid.

Lichaam van Christus, ontkiemend
uit de Geest, opengebroken
brood en bloedeigen leven -
zaad in de zielen, vrucht
uit bevruchting, God uit God.

'Dit is mijn lichaam - voor jou'
een zucht diep als de zee
wanneer geliefden samenstromen
met lichaam en ziel en zeggen
'In jou ben ik in mijzelf'.

Een half miljoen mensen sloten zich aan elkaar
in een eindeloze rij en trokken een spoor
van licht door het land.

Eén bundel warmte waardoor zelfs
de koudste oorlog smelt.

Een broeder - verpleger in een tehuis
voor zwaar geestelijk gehandicapten.

Eenmaal per week brengt hij
zijn vrienden en vriendinnen
de patiënten in een kamer bijeen,
met geurige wierook gekruid
en kaarslicht verlicht.

En dan laat hij een uur lang
meditatiemuziek klinken.

Vreugde straalt van de gezichten,
mensen openen zich als bloemen.

In donkere tijden

gaan heldere geesten lichten.

Vrijheidsoeelden worden opgericht.

Dat is het einde van boven en beneden,
van voor en achter,

van hier en ginds.

Want mensen mogen geaard zijn
zoals zij zijn geboren.

Niets is meer normaal.

De hemel straalt

van goddelijk en godinnig leven.

Vrouwen strelen de man in zichzelf.

Mannen zingen met hoge stem
het lied van de ziel.

Handen spelen op geweren
het lied van de vrede.

Voeten veren op voor de dans.

Mensen en dieren,

hemelgeesten en hemellichamen
geschaard in één kosmische dans.

God trekt zijn spoor van licht
door het land,

koestert het sluimerende leven,

spreidt zijn eeuwig licht in de tijd,
wordt in mensen herboren.

God danst mee in deze cirkel van licht.

Jij huilt in de wind
die onze zielen striemt.
Jij zweet water en bloed
in loopgraven, massagraven.
Jij schreeuwt het uit
onder zoden ongewijde aarde.

De dolksteek in je hart
scheurde het voorhangsel open.
Met gehavende handen
en voeten doorgelopen pijn
brak je uit de omheining
van je grafspelonk.

laat ons die rouwen
je tranen zien ontkiemen
je leven uitgezaaid
schoven van licht ingaan.
Jij geboren in een grot,
kind van weeën,

leven gegeven
om te sterven.
Jij begraven in een grot,
man van smarten,
dood overwonnen
om te leven.

De disharmonie in kerk en wereld
is het rechtstreekse gevolg van
de discriminatie van het vrouwelijke.

alleen de praktijk van een radikale
gelijkwaardigheid en gezamenlijkheid
kan de wereld verlossen van oorlog

alleen de wederkerige bevruchting van
mannelijke en vrouwelijke krachten
kan het kind van de vrede verwekken

alleen wanneer vrouwen mannen
en mannen vrouwen voorgaan en volgen
elkaar het Brood brekend van een

wonderbare broodvermenigvuldiging
samen drinkend uit de Beker
van een bedwelmende zuiverheid

kan de kerk een liefde-gemeenschap
worden van mensen met mensen
en van mensen met God

maar dan zal eerst ons kleine weten
moeten worden verlicht door de grote
openbaring waarvan de aarde is vervuld

dat de universele Persoonlijkheid
vervuld is van goddelijk
én godinnig leven.

Gij zult voor mijn aangezicht geen paus en priesters als afgoden vereren maar iedere mens eren als mijn beeld en gelijkenis.

Gij zult als geroepenen om te dienen geen rechters en bevelhebbers worden die de menselijke vrijheid knechten.

Gij zult de vrouw meerachten dan uzelf zij is uw gelijke u tot hulp mannenhanden hebt gij om haar te dragen.

Gij zult uw priesteressen en profetessen niet monddoden - teveel bloed en tranen van martelaressen en maagden zijn mij geofferd.

Gij zult vechten om brood met de armen uw vuisten ballen tegen onrecht en geweld om in de armen van weerlozen te worden getroost.

Gij zult uw lichaam liefhebben als uw ziel want deze twee zijn een mijn huis en haard voor eeuwig.

Gij zult de natuur beschermen in alle verscheidenheid - alle aarden van mensen zijn natuurlijk en normaal.

Gij zult de liefde niet verkondigen als een woord of een zaak maar haar beleven om te weten waarover gij spreekt.

Gij zult op de toppen van het leven dansend mijn liefkozing ingaan want op deze aarde zal ik mijn hemel bouwen.

Gij zult de voorbehoedende liefde van mensen die de vruchtbaarheid van hun schoot regelen erkennen als zuivere religie.

Jezus,

je hebt te vroeg geleefd,
niemand wist nog
dat slaven meesters zijn
en armen rijk.

je hebt te vroeg verkondigd,
dat God je vader is
op aarde
zoals in de hemel.

je bent te vroeg gestorven,
nog was je volk
bezet en bezeten
en stortte de tempel in.

je bent op tijd verrezen
in de dromen van je vrienden
en in een vrouw die je omarmde
in het eerste licht.

Jij,

je hebt te vroeg geleefd,
niemand erkende nog
de vrijheid van religieuzen
het buitenkerkelijk geloven.

je hebt te vroeg verkondigd,
dat het vrouwelijk leven
van God zich afspeelt
in de schoot van geliefden.

je zult te kort leven
om de vreugdedans te doen
rond het vrijheidsbeeld
van God in het open veld.

je bent op tijd binnengegaan
in de levensstroom
waar je door je beminde
goddelijk werd omhelsd.

Haar hand wenkte hem benedenwaarts.
'Kom' fluisterde zij -haar arm droeg hem
hoog boven zijn strompelende voeten-
een kreet brak in zijn gesloten mond.
Dan streelde zijn hand haar haren,
terwijl zij -zich over zijn lichaam buigend-
hem waste met de balsem van de rijken,
en zich krommend over haar barstte hij
uit zichzelf en schreeuwde jaweljawee!

Plotseling zag Jezus haar achter zich staan.
Haar tranen stroomden en wasten zijn voeten.
Haar haar was een golf van tederheid,
haar kussen waren gemeenschap op gemeenschap,
wilde hartstocht tot haar hoofd bleef rusten.
En Jezus richtte zich in verrukking op.
Maar toen zijn voeten kromden om de spijkers
waren haar kleren rooddoorschoten en
dropen haar haren en handen van het bloed.

Dan wierp zij zich over hem heen, haar handen
zwierven over zijn lichaam, haar laatste hand
bleef rusten op zijn schoot. Zij stierf op hem -
zijn lippen, voeten dood. Dan droeg zij hem
in haar armen en legde hem in de aarde neer.
Plotseling zag Jezus haar voor zich staan.
'Maria' schokte het in hem, zijn handen
omsloten haar wangen, terwijl haar lichaam
om hem sloeg en haar armen zich sloten 'Jezus'.

Dan trok hij zich uit haar weer terug.
Vanaf die dag is zij hemel blijven varen.
Soms nog wenkte zij naar een gekruiste,
een verschoppeling, en huilde zij mee
met tranen van bevrijding. Maar vaker zagen
mensen haar door de olijfgaarden zwerven
en staan dromen bij het overgroeide graf.
Als Jezus' lichaam en bloed werd doorgegeven
school zij verstild achter haar grijze haren.

Gezegend zijt Gij, God van hemel en aarde
om de mens die Gij hebt geschapen
als uw beeld en gelijkenis.
Uw licht schijnt in onze ogen,
uw warmte klopt in ons hart,
uw kracht stroomt door ons lichaam.

Wij kunnen woorden van liefde spreken,
lachen om geluk, zingen bij het leven.
Onze geest schept de toekomst,
onze handen bouwen van de aarde een huis.
Gezegend zijt Gij, God van eeuwig bewegen,
om uw staan tussen ons in de dans.

Gezegend God om uw menswording op aarde,
om Jezus het liefste kind van uw hart.
Gij God, zo menselijk aan ons nabij
om ons te verlossen van het kwaad,
om licht te worden voor elkaar,
om vol te worden van uw vrede.

Samen met de vogels en de dieren,
de bomen en het groene gewas,
samen met engelen en hemelingen
willen wij in aanbidding voor U staan.
Wij zingen U toe vol vreugde
het loflied van uw heerlijkheid.

Gezegend God
om al uw zegeningen
Gezegend zij
de economische recessie
want zo voert Gij ons terug
naar de bronnen van leven
saamhorigheid en vriendschap
solidariteit en gelijkheid
Gezegend zij
de groeiende werkloosheid
want zo herstelt Gij
het evenwicht
tussen werken en rusten
tussen lichaam en geest
Gezegend zij
de stakingsgolf
en het loonkonflikt
want dit is uw weg om
de kapitalistische adder
de kop te verpletteren
Gezegend zij
de bewustwording allerwege
uw Licht in mensen
waardoor gaat dagen
aan de horizon van de tijd
heil voor allen
Gezegend God
om al uw zegeningen

Aller heiligen feest
aller lichamen
aller zielen
over zeeën hemellichamen
waar aarden geesten
voor God knielen

achter mijn gesloten ogen
beweegt zich
mijn vader
onder mijn beide handen
komt tastend
mijn moeder nader

zonder wonderen
verbannen en
vervreemd
van eigen levensbronnen
geboorteland
ontheemd

wanneer de herfst
niet schudt
aan rijpe bomen
als mens en dier
niet zoekt
naar ander onderkomen

loskomend van gestorvenheid
verinnigend
tot leven
om weer op te staan
vernieuwd
en weergegeven

Zolang de meerkol
onder vallend blad
zijn winterkost verzamelt
om te overleven -
zolang in de tarwevelden
het kamillebed
de gemeenschap draagt
van tomeloos verliefden -
zolang lichamen
zich planten in elkaar
en het levend zaad
wordt doorgegeven -
zolang de zon nog
als een bruid verschijnt
bij het ontwaken
van een nieuwe morgen -
zolang het leven
na de dood van de slaap
toch altijd
weer ontwaakt -
zolang op de bodemloze
grond van heimwee
het eeuwigheidsverlangen
levend wordt -

mogen de blaren
van de bomen vallen
verbroken worden
mijn betrekkelijk houvast -
houdt God zich vast
aan mijn bestaan.

Eén rukwind - dan zal ik vallen
geworden tot verleden tijd
verdoemd tot eigen eindigheid
tenzij - als de bazuinen schallen -
Gods eeuwigheid zich als een bruiloftskleed
zal spreiden over mijn innerlijkste wezen -
overwinning van mijn eindeloze vrezen
voor het altijddurend zijn : God mijn heelal!

Ik mijmer over liefde tussen water en vuur -
hoe ruimte en tijd in elkaar vervloeien
hoe in de hemel paardebloemen bloeien -
over de nieuwe aarde en het eerste uur.
Zal dan het brede water dat geest en lichaam scheidt
door het vuur van Gods scheppingsadem branden -
zullen sterfelijke harten in onsterfelijke handen
zijn aan weerszijde van de eeuwigheid?

God,

in de schemering van deze avond
staan wij in uw licht.
Gij zijt het licht in ons,
lichtjaren wachten in de toekomst.
Vreugde en dankbaarheid
vervullen ons hart
om zo onnoembaar veel goeds,
dat wij van U ontvingen.

Toch vragen wij U :
buig U over de treurnis
van mensen,
doororeek de spiraal
van geweld;
straal uw bevrijdend licht
en open de weg
naar de vrede.

Wij bidden U :
hef onze machteloosheid op,
richt ons op in de kracht
van de liefde,
in daadwerkelijk medeleven
en solidariteit.
Veroreek de boeien van moedeloosheid
en sta in ons op.

Gij zijt de rijzende zon die opgaat
over het nieuwe huis der mensheid :
een wereld van gerechtigheid en liefde,
geboren in onze harten,
oplichtend in onze geest,
gebouwd door onze handen.
Stad van vrede.

De aarde zal de hemel zijn,
de hemel zijn van aarde.

De zeeën zullen zonnen zijn
en zonnen zijn als zeeën.

De sterren zullen ogen zijn
en ogen zijn als sterren.

De bloemen zullen dieren zijn
en dieren zijn als bloemen.

De dieren zullen mensen zijn
en mensen zijn als dieren.

De kinderen zullen engelen zijn
en engelen zijn als kinderen.

De mensen zullen goden zijn
en goden zijn als mensen.

De mannen zullen vrouwen zijn,
de vrouwen zijn als mannen.

De tijden zullen eeuwig zijn,
een eeuwigheid van tijden.

En God zal al in alles zijn
en alles zal zijn in God.

